

Moederstad (*meerstemmig lied voor de materniteit van Deinze*)

I. Moederstad

Dit is een stad in de stad. Zij rolt geboorteplannen uit,
blinde vlekkenplannen van verlangen. Laat moeders
vaders participeren aan het kunstwerk met hun kind:
dromen zij van onder water of een zachte schommelbal ?

Dit is een stad in de stad. Het is hier veilig in haar rechte
lanen. Vroedvrouwen waken als straathoekwerkers over
de kwetsbaren die zij hun gasten noemen, zij die zichzelf
zoeken in een kind, het levenslicht, een nieuw evenwicht.

Dit is een stad in de stad. In de dorpskom wijzen roze
kaartjes de weg naar huizen met ballonnen deurbellen.
Bezoekers sluipen langs namen, zoeken stambomen,
verwantschap, steken als kamers hun licht op in de gang.

Haar verloskamer is een baken, het witte schitterlicht
dat zich als een lopend vuur verspreidt over markten
en pleinen. Daar zingt men het lied, de naweeën van
hun coryfeeën, hoe zij hun liefde de vrije loop lieten.

II. Met zorg omringd

Een mama

Eerst kantelde ik traag mijn bekken op je hand, ademde
de geur van jasmijn. Dan mijn hoofd diep in je boezem,
rug gebold tegen helse pijn, schreeuwde je mijn weeën,
knuffelde je mijn zijden draadjes binnenin tot ze zwegen.

Een mama

Je kende mijn angstval, mijn vensterlaken diep als een ravijn.
Op de metronoom van je stem, zo vertrouwd als het dekentje
van een nooit verloren droom, perste ik alle kleuren uit grote
liefde. In een verre kijkdoos sliep regenboogje als een roosje.
Jij legde zijn foto uitvergroot, huid op huid, dichtbij ons .

Een mama

Kamerconcert in trio. Een glissando van rituelen.
Navelsnaren bloeden langzaam leeg in ons kind.
Het orkest klopt uit bij papa's schaarbeweging.
Bloed komt op adem. Herwonnen zelfvertrouwen
crawlts door een haarbos naar vermeende sapjes.
Astronaut zweeft door ruimte met baby. Grapjes.
Je helpt hem op zijn stappen terug te komen.

Een mama

Omdat ik sinds week 33 al in je ritme leefde,
de zuigzang van schone slapers hoorde, hun
lage tongen gebrand op prille binding, elke
namiddag de warme spoeling, je babbels op
bed, zoete rooibosthee met een beetje raad,
je nam hun boorlingen op je arm: "alleen
uit rust put je melk voor nieuwe honger",
beviel ik in week 35 niet in kille kwartieren,
maar in je warme stad met zorg omringd.

Steven Van de Putte, stadsdichter

Deinze, 14 februari 2020